

АЛБАНЦИ У ПРОШЛОСТИ

1

И Албанци су из Азије, колевке народа. Видимо их као грану старих Пелазга што на путу с истока при- тискоше Тракију, средишни појас Балкана и јужне обале Јадранског Мора. Има им трагова на Јонским острвима а колонија у Италији и Сицилији. То су у први мах Шкипетари (синови орлова), позније Арбанаси (земљорадници). Говорили су једним трачанско-илир- ским дијалектом с много грчких и латинских облика. У додиру са Словенима узимају доста њихових израза.

У почетку су многобошци, па примају хришћан- ство од Христових ученика, нарочито апостола Павла. Кад се цркве поделише они на северу остају под ути- цајем Рима, они на југу постају православни. При по- јави Турака шири се ислам најпре по градовима, па онда и по селима. Убрзо је муслиманство главна вера код Албанаца, али се дешава да поједине хришћанске групе дају страховит отпор балканским освајачима. Тако племе Миридити на пример остаје у католичкој вери све до данас, а Шпати код Елбасана у правосла- ној. Муслимани су или сунитани или бекташи. Разли- кују се и по догмама и по обредима. Бекташи су ми- стичари, филозофи, па их шта више сматрају за неку врсту масона.

Што се тиче својине земље у северној су Албанији малопоседници. У средишној и јужној Албанији поро- дице Топтани, Влора, Вриони, Верлаци и други елбасан- ски бегови имају велике поседе. Постоје и велика до- бра која припадају држави.